

Affiniteiten in LLS Paleis

Marc

Twée koppels, vier keer werk

Affiniteiten in LLS Paleis

Ruyters

Praktische info

De Antwerpse artistieke vrijhaven LLS Paleis, geleid door Stella Lohaus, organiseert al enkele jaren *Affiniteiten*, een project waarin telkens twee kunstenaarskoppels een selectie uit hun beeldend werk tonen. Het gaat om koppels die samenleven, maar onafhankelijk van elkaar hun eigen werk maken. Dit keer gaat het om Anne-Mie Van Kerckhoven en Danny Devos (aka AMVK en DDV) en om Walter Swennen en Carole Vanderlinden.

Het beeldend werk van AMVK en DDV ligt mijlenver uit elkaar, al werkten ze wel samen in de noise-band Club Moral en aan het tijdschrift Force Mental. Maar plastisch gingen ze elk hun eigen weg. DDV maakte van *Serial Killers* een belangrijk thema in zijn oeuvre: een portrettenreeks van massamoordenaars is te zien met onder meer *The Dusseldorf Monster*, *The Beast of Belsen* en *The Killer Next door*. Elders in de LLS-ruimte is nog ander werk te zien van hem, onder meer een reconstructie van foto's van de Baader Meinhof-groep. DDV verbindt misdaad en vermeend terrorisme met het ogenschijnlijke politieke en sociale leven van elke dag, waarbij de vraag is waar de gruwel nu echt zit: in het extreme of in het alledaagse?

AMVK toont ook een serie: *Loreley, Strofe 1*, waarin ze eigen kennissen portretteerde, beeldelementen toevoegde en er enkele strofen uit Heinrich Heines gedicht *Die Loreley* aan toevoegde: 'Ich weiß nicht, was soll es bedeuten, daß ich so traurig bin'. AMVK toont ook enkele tekeningen en een vroeg, prachtig werk uit 1989: *De Goddelijke 3-1-held, seks en de kunstgeschiedenis*. Het is een basisbeeld voor haar oeuvre dat er nadien op volgde en waarin ze feminisme en seksualiteit grondig ondervroeg.

Bij Carole Vanderlinden en Walter Swennen zijn de verwantschappen beter te duiden, al maken ze elk hun eigen werk: hun humor verschilt subtiel van elkaar, de ene is al wat meer *tongue in cheek* dan de ander (ontdek zelf maar wie), Swennen gebruikt ook taal in zijn werk, Vanderlinden niet, maar ze maken beide ongemeen sterke beelden waar een origineel gedachtengoed achter schuilgaat, bepaald door omgeving en samenleving. En soms komen ze in elkaars buurt, zoals de twee 'sterrenschilderijen': Swennen verwerkte in *I.M. Fidel* het beeld van een ster op een geschilderde leuze van Fidel Castro, Vanderlinden schilderde een brutale ster zoals we ze kennen

uit reclamefolders, om ons te wijzen op 'breaking prices'. Tegelijk tonen ze heel eigen werk, dat niet naar elkaar verwijst: Swennen met onder meer *Conversation avec la Fantôme* en *Vin de Table français*, Vanderlinden met het precieuze *Paysage* en *Lettre*.

De kracht van deze tentoonstelling ligt in de maat die gehouden wordt – geen exuberantie dus – en in de manier waarin vorm en inhoud genoeg van elkaar verschillen, om toch te merken dat raakpunten niet kunnen worden ontkend. Bij AMVK en DDV draait het om de inhoud – een niet al te fraai mensbeeld; bij Carole Vanderlinden en Walter Swennen is het de vorm, alsof ze elkaar af en toe speels met de ellebogen aanraken.

Walter Swennen, *I.M. Fidel*, 2016, acryl en olieverf op canvas, 130,5 x 160,5 x 3 cm, courtesy de kunstenaar en Xavier Hufkens, foto HV-studio

Carole Vanderlinden, *Etoile*, 2010, olie en Chinese inkt op doek, 200 x 144 cm, collectie Walter Swennen

Danny Devos, *Serial Killer Flags*, 1987, 12 stuks, viltstift op toile cirée, 110 x 82 x 2 cm, copyright LLS Paleis, Antwerpen, foto Pieter Huybrechts

Anne-Mie Van Kerckhoven, *Loreley, Strofe 1*, 1988, collage, copyright AMVK